

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniversis Monachis obedientiarum monasterij Saxivivi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

bitionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Laterani 11. Kalend. Februarij, anno tertio decimo.

E I S D E M.

Epist. 205.
Ne beneficia
non vacantia
promittentur.
Vide lib. 14.
epist. 12, 26, 27.
161.

Cum ex injuncto nobis apostolatus officio Ecclesiarum omnium sollicitudinem gerere teneamur, ea corrigere nos oportet quæ interdum in gravamen ipsarum temerè seu etiam improvidè attentantur. Sanè ad audientiam nostram vobis referentibus est delatum quòd ad importunam instantiam nobilium & potentium, & etiam Prælatorum, quibusdam beneficia non vacantia promissistis, annuam pensionem eisdem ipsorum nomine concedentes in vestri monasterij læsionem. Quia igitur id contra statuta Lateranensis Concilij noscitur attentatum, promissiones hujusmodi decernentes irritas & inanes, & pensiones concessas beneficiarum non vacantium nomine non solvendas, auctoritate præsentium districtius inhibemus ne contra præfatum Concilium beneficia promittere non vacantia vel pensionem cuiquam taliter assignare de cetero præsumatis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis & inhibitionis infringere, velei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Laterani &c. ut in alia per totum.

E I S D E M.

Epist. 206.
Confirmat
quasdam pos-
sessiones.

Solet annuere sedes apostolica piis votis, & honestis petentium precibus favorem benivolum impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, terragium & decimam de Felchinel, quæ vobis R. de Alneto Miles pia liberalitate donavit, terram quoque quam à G. Bacon laico acquisistis, terram etiam & mansuras monasterio vestro in eleemosynam à Gi. de Clusa collatas, sicut ea justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos eidem monasterio auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit,

indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum ut in alia per totum.

UNIVERSIS MONACHIS
obedientiarum monasterij Saxivivi.

Quamtu & quandiu laboraverimus pro reformando statu monasterij Saxivivi vestra devotio non ignorat. Licet etiam ad id dilectus filius Abbas vester operam adhibuerit diligentem & non parum profecerit super eo, quorundam tamen habitantium in eodem impediende nequitia, qui ei non solum inobedientes & rebelles quosdam præsumperunt, contra ipsum multa nequiter machinando, verum etiam mortis periculum detestandis conspirationibus intendant, non potest perficere quod incepit. Unde non absque dolore dicere possumus cum Propheta, *Caravimus Babylonem, & non est sanata*, quia impij cum venerint in profundum peccatorum contemnunt, ut qui in foribus sunt, fordescant adhuc. Cum igitur dictus Abbas in præfato monasterio Saxivivi proficere nequeat, illorum, tamquam olla succensa, subbulliente malitia qui cum sint origine Fuliginates, consilij de potentia propinquorum, non verentur contra stimulum calcitrare, excutientes à cervicibus jugum obedientiæ insolenter, de fratrum nostrorum consilio ita duximus providendum, ut ad aliquam ejusdem monasterij obedientiam ad hoc aptam cum deliberatione seniorum & saniorum ejusdem cœnobij monachorum se transferre procuraret, illis secum in Dei servitio aggregatis qui sub jugo monasticæ regulæ dignum Deo cupiunt impendere famulatum: cui omnes ejusdem professionis & ordinis fratres tamquam Abbati suo intendant humiliter & devotè in loco hujusmodi de nostra licentia commoranti; aliquos verò de gravioribus fratribus dimittat apud Ecclesiam Saxivivi, per quos locus ipse regatur. Supradictæ verò perversitatis actores tandem tamquam anathematizatos & maledictos ab omnibus volumus & mandamus arctius evitari & à monasterio supradicto manere dejectos donec illam eidem Abbati satisfactionem obtulerint quam de graviorum ipsius fratrum consilio meritò valeat acceptare. Ita videlicet quòd postquam eadem fuerit, prout decet, exhibita, ipsos in loco quem elegerit secum, vel etiam in Ecclesia Saxivivi commorari nullatenus patiar; sed eisdem in alijs locis collocet,

Romani Pontificis Lib. XIII. 505

in quibus sua possint peccata deslere. Quocirca universalitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus quod à nobis est provida deliberatione provisum, vos prompta devotione servetis, & præfato Abbati vestro in loco quem elegit ad exhibendum dignum Domino famulatum obedientiam & reverentiam impendatis tam debitam quam devotam. Datum Laterani x i i. Kal. Martij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

ABBATI DE RIEVALLIS
Cisterciensis ordinis Eboracensis diocesis, & Decano & Thesaurario Eboracensibus.

Cum dilecti filij Prior & Canonici Giseburnenses, qui, sicut ex multorum testimonio litterarum accepimus, omni petenti se tribuunt, & bona sua hospitalitatis usibus applicant incessanter, ita quod nullus recedit vacuus ab eisdem, ut hospitalitatis uberius exequantur officium, nobis humiliter supplicarint ut Ecclesiam de Hesel, quam de mandato nostro bonæ memoriæ magistro Britio Subdiacono & Notario nostro liberaliter contulerunt, deputare hospitalitatis usibus dignemur, nos eorum precibus inclinati, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus cum per vicinitatem loci veritatem possitis super hoc plenius indagare, dictam Ecclesiam, si sine scandalo fieri poterit, auctoritate nostra hospitalitatis usibus, sublato appellationis obstaculo, applicetis, ministro ejusdem congrua sustentatione de ipsius proventibus reservata. Contradictores autem, si qui fuerint, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis. Quod si non omnes iis exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Laterani Idibus Decembris, anno tertio decimo.

MORINENSI EPISCOPO,
& Morinensi & sancti Audomari Morinensis diocesis Decano.

Ex parte dilecti filij Abbatis & conventus sancti Bertini fuit nobis humiliter supplicatum ut cum quædam parochiales Ecclesiæ ipsis fuerint in elemosynam assignatæ ut in usus suos & pauperum proventus cederent earundem, & ipsæ ante paucos annos ita pauperes fuerint quod ipsorum monasterium in eisdem serventibus necessaria ministrarit, & nunc, divina disponente elementia, frequentatione ac multiplicatione hominum valde

Tom. II.

sint in temporalibus augmentatæ, ipsos faceremus divitiarum esse participes qui fuerunt socij paupertatis. Cum igitur satis congruat rationi ut sint emolumentis participes qui oneris fuere consortes, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus earundem Ecclesiarum facultatibus diligenter inspectis, secundum eas ipsarum servitoribus assignetis ad sustentationem eorum honestam & congruam sublato appellationis obstaculo portionem, ut reliquum ad usum prædictorum fratrum cedat & pauperum juxta desiderium & voluntatem illorum qui eis præfatas Ecclesias contulerunt, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis. Quod si non omnes & c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero ea nihilominus exequaris. Datum Laterani x i i. Kal. Martij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

APPENDIX

LIBRI TERTII DECIMI.

ARCHIEPISCOPO RAVENNATENSI
& suffraganeis ejus.

Deo & vobis de Imperatore conquerimur, qui beneficiorum nostrorum ingratus, & promissionum suarum oblitus, retribuit nobis mala pro bonis, odium pro dilectione, offensam pro gratia, injuriam pro honore, tamquam filius indevotus, à persecutione piæ matris incepit, quæ ipsum contra communem penè omnium voluntatem toto conamine studuit ad imperium sublimare, sicut vobis & aliis est plenissime manifestum; multis insultantibus nobis quod merito ea patimur, cum nos fecerimus gladium de quo graviter vulneramur. Sed insultatoribus nostris respondeat pro nobis altissimus, qui puritatem animi nostri plenè cognoscit, nec sine causa legitur de se ipso dixisse: *Pœnitent me fecisse hominem.* Illudque debet ab omnibus iniquum & impium reputari quod ad occupandum regnum Siciliae manus extendit, quod à nobis carissimus in Christo filius noster Rex Fridericus illustris, orphanus & pupillus, obtinet ex successione materna; tamquam sibi nequaquam sufficiat quod ejus patrimonium injustè detinet occupatum. Quis ergo de cetero sibi credat, aut quis de ipso confidat, quandoquidem nobis fidem non servat, qui, licet indigni, locum Christi tenemus in terris,

*Epist. 110.
Adversus Ottonem Imper.
Vide supra epist.
177. 193.*

SS